

عاریه

مسأله 1 - اگر شخصی مال خود را در اختیار دیگری بگذارد که از آن استفاده کند، و چیزی هم از او نگیرد، آن را «عاریه» می گویند.

مسأله 2 - «عاریه» را به دو صورت می توان انجام داد : نخست این که برای آن با هر زبانی که می داند صیغه بخواند، مثلاً بگوید: «من این مال را به تو عاریه می دهم» و او هم قبول کند; دیگر این که بدون خواندن صیغه، مال مورد نظر را به قصد عاریه در اختیار دیگری بگذارد، او هم به آن قصد تحویل بگیرد.

مسأله 3 - عاریه دادن چیز غصبی و چیزی که مال انسان است ولی منفعت آن به دیگری واگذار شده صحیح نیست، مگر اینکه صاحب حق راضی شود و اجازه دهد.

مسأله 4 - عاریه دهنده و عاریه گیرنده باید عاقل و بالغ باشند.

مسأله 5 - اگر چیزی را که به عنوان عاریه گرفته بدون اینکه در نگهداری آن کوتاهی کند تلف شود ضامن نیست، اما اگر عاریه دهنده شرط ضمان کرده باشد و به هر صورت آن چیز تلف شود، عاریه گیرنده ضامن است.

مسأله 6 - هرگاه عاریه دهنده بمیرد باید چیزی را که عاریه شده به ورثه او باز گردانند.

مسأله 7 - کسی که چیزی را عاریه داده هر وقت بخواهد می تواند آن را پس بگیرد، عاریه گیرنده نیز می تواند در هر زمان آن را پس دهد.

مسأله 8 - جایز نیست چیزی که فایده حلال و حرام هر دو دارد به قصد فایده حرام عاریه بدهند.

مسأله 9 - عاریه دادن گاو یا گوسفند و امثال آن برای استفاده از شیر و پشم آن و عاریه دادن حیوانات دیگر برای منافع مشروع آنها صحیح است.